

[Kr. Kristensen.]

noget andet i den højtærede Ministers Tale, som bør nævnes, og som bør nævnes Gang efter Gang, nemlig at den højtærede Minister, om jeg saa maa sige, sætter Kikkerten for det blinde Øje med Hensyn til vore økonomiske Forhold. Den højtærede Minister sagde jo ganske vist: Ja, vi er jo sluppet forholdsvis heldigt fra de Farer, som andre Lande har, og det er jo rigtigt nok, men vi maa ikke være blinde for, at Vanskeligheden ogsaa kan komme til os. Det giver jeg min fulde Tilslutning til, det maa vi ikke være blinde for, men alligevel giver denne Bekymring sig praktiske Udslag deri, at han siger: Ja, nu kan vi jo nok forelægge et Finanslovsforslag med et Overskud paa 25 Mill. Kr., men nu skal man endelig ikke tro, at vi derefter kan gaa til Skattelettelser, nej, vi maa have forøgede Indtægter, vi maa have ophævet den Lettelse af Formueskatten, som blev gennemført under det tidligere Ministerium, for vi har Brug for Penge, vi har Brug for mange Penge til Udbygning af den sociale Lovgivning. Nu har jeg al Respekt for den højtærede Socialministers Arbejde med Hensyn til en ny Ordning paa den sociale Lovgivnings Omraade, og jeg skal for mit Vedkommende, og jeg tror, man fra alle Sider er enig med mig deri, give min Tilslutning til Arbejdet paa at simplificere vor Sociallovgivning, men jeg vil rigtignok overfor Udtalelserne fra den højtærede Finansminister og ogsaa fra den højtærede Socialminister om, at vi skal ofre betydeligt større Beløb paa den sociale Lovgivnings Alter, sige, at det skulde man undlade i den Situation, vi staar i i Øjeblikket. Det bør dog ikke være saadan, at i en Tid, hvor Erhvervs livet kæmper under vanskelige Forhold, og hvor vi maa indskrænke Gang efter Gang — det er jo fremgaaet af Forhandlingerne i disse Dage, at det maa Landbruget gøre, og er det ikke kommet endnu til de andre Erhverv, vil det ikke vare ret længe, før det gør det —, skulde vi gaa til, at de, der skal leve af offentlig Understøttelse, skal have deres Levevilkaar forbedret. Det faar de for øvrigt alligevel, selv om Summerne ikke bliver større, for Nedgangen i Priserne paa Fødevarer er saa betydelig, at der deri alene ligger en meget betydelig Forbedring af deres Forhold. Derfor vil jeg rette den Henstilling til den højtærede Finansminister, at han slaar Kassen i for den højtærede Socialminister paa dette Omraade. Jeg tror, den højtærede Socialminister kan være uhyre godt tilfreds og vil gøre sig tilstrækkeligt fortjent af Samfundet, hvis han

kan gennemføre en Nyordning paa dette Omraade indenfor de finansielle Rammer, vi har for Øjeblikket, jeg tror nemlig, det vil være muligt at finde en Ordning, der er bedre end den, vi har nu, indenfor de samme finansielle Rammer.

Der er jo talt om Vanskelighederne for Erhvervs livet, og vi har baade i Dag og andre Dage talt om, hvad Grunden maatte være, om det er en Gældskrise eller en Erhvervs krise. Jeg skal nu ikke begynde at yppe den Strid her, jeg er for saa vidt godt tilfreds med, at det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen (Lejre), den Gang han i Skyndingen glemte de politiske Fraser, kom til at røbe sit Hjertes Mening, og det var den, at det var i Virkeligheden Produktionskostningerne, der var for store. Det er saa fuldstændig rigtigt, en Venstremand kunde ikke sige det bedre. Lad mig føje til, at naturligvis er det ogsaa rigtigt, som det blev nævnt, at hvis vi ingen Gæld havde, klarede vi os selvfølgelig bedre end med den Gæld, vi nu har. Det er en selvfølgelig Ting, men det er dog saadan, at selv om Gælden kan være stor, udgør de Udgifter, man har til Forrentning af sin Gæld, alligevel kun en forholdsvis lille Del af de Udgifter, man har i en Bedrift. Nu skal jeg paa ingen Maade undervurdere den megen Gæld, jeg ønsker ogsaa, vi kunde komme dertil, at vi i større og større Grad kunde komme ned med Gælden, men jeg tror rigtignok ikke paa, at der gives et Universalmiddel derfor, jeg tror ikke, Staten kunde ordne det saadan, at man kunde slippe for Gæld. Vi ser jo ogsaa, at i de Lovforslag, der nu er fremsat af Landbrugsministeren om Oprettelse af nye Landbrug, omtales Gæld paa Gæld, helt op over Skorstenen, man skal ikke alene forrente det, som Ejendommen koster, men man skal ogsaa have yderligere Tilskud for at faa saa meget mere Gæld. Nej, vi slipper aldrig for Gæld, der gives ikke et Universalmiddel mod Gæld. Derfor synes jeg, at det, det drejer sig om, og som vi maa kræve i en Tid som denne, er, at Regering og Rigsdag tager Ondet ved sin Rod, nemlig søger at faa Udgifterne ned det mest mulige. Forholdet indenfor Landbruget er jo det — det ærede Medlem Hr. Duborg har jo været udførligt inde paa det, og jeg skal derfor ikke komme dybt ind paa det, navnlig ikke paa dette Tidspunkt —, at vi i Fjor ved denne Tid, for at nævne et Eksempel, fik 96 Kr. for en Fedegrís, medens vi i Aar kun faar 65 Kr., altsaa 31 Kr. mindre, og for Smørret 37 Ø. mindre pr. Pund end i Fjor. Om For-